

0.6 w₂ Desca bar et kabaret

Scéna shodná s 0.2. Descartes je však již strážlivý. Vbíhá Artie, avšak nestačí zavřít dveře, a proto proběhne i Artur. Začíná honička šílenou chůzí – tedy: oba půjdou stejnou rychlostí jako ve 2. scéně, protože jinak to nejde, ale budou dýchat a otírat si čelo jako na konci maratónu... Descartes jim vyjde vstříc.

Descartes:

VY! To jste vy! Jak jste se sem dostali? *Až posud jde doleva v zadní části jeviště.* A hlavně, jak jste se dostali ven? - *S předchozí větou jde asertivně proti Arturovi, který před ním ustupuje, Artie naopak postupuje za ním. - S následující větou jde Desc. dopředu, Arturové po jeho stranách také, protože Artie naznačuje, že oběhne Desc. směrem k divákům.* Musím se dostat ven, sedím tady celý život, furt mě otravuje nějaký chlap v plášti, který chce, abych šel ven, ale stačí jediná pochybnost a dveře mi zmizí před očima! *Odsud začíná couvat asi doprostřed hloubky jeviště, A+A opět také.* Už to nevydržím, Bože, *klekne a prosebně sepne ruce – teprve teď začnou Arturové obíhat kolem něj – oběhnou jedenkrát, může to trvat ještě i během „podvodníka“.* zaruč mi nějaký svět, v němž jsou věci barevné a různě veliké, a dá se s nimi hýbat.

Za Descartem se schová Artie. Možná A + A jednou kolem Descarta během této repliky oběhnou.

Artur: *směrem k Descartovi, za nímž je adresát Artie*

Ty podvodníku!

Descartes:

Cože? *Vstane.* Vždyť jste mi posledně vypili všechn megacloumák! *Předchozí k jednomu z nich, následující ke druhému. Při otáčení také silly walk.* A pak bez placení zdrhli! Ani jsem nepočítal s tím, že se...

Artur: *pořád jde po Artiem, ale ze zdvořilosti konverzuje s Descartem Během této repliky si A a A vymění pozice, tedy udělají půloběh.*

Máme vás pozdravovat od Boha. Máte mu prý více důvěřovat.

Descartes: *strne na místě, nejlépe uprostřed svého „kroku“.*

B-bůh? Vy jste s ním mluvili?

Artur: *A + A zase udělají půloběh, takže jsou na stejných místech jako na začátku.*

Ano, celkem příjemný chlapík. Prostě mu věřte, vždyť vás koneckonců stvořil ve své dobrotě. Počkej, až tě chytím, ty jeden – Arture!

Descartes: *stále strnule stojí a zírá*

Vážně? A já si celou tu dobu myslel...

Artie:

Neříkej mi tak, ty hnido.

A po chvílce.

Artie: *už sotva motá nohama, stejně tak i Artur*

Už nemůžu, pomooc! Vodku!

Descartes: *probere se*

S platonikem?

Artie:

Ne, čistou. Rychle!

Artur:

Já taky ne! Kristýnu! Rychle!

Oba padnou na židle, ztěžka dýchají, sypají, jsou vysilení. Toho využije stále svěží a nyní zcela střízlivý Descartes.

Desc. vyrazí k baru (může si říkat: Takže – jedna vodka, jedna Kristýna., ale v půlce cesty se zarazí, pomalu se otočí přes diváky a:

Descartes: jde doleva

Pánové, vy jste posledně mluvili o nějaké Kočce, že? Otočí se, nečeká na odpověď, jde doprava a hned se dál ptá.

Descartes:

Pánové, ta Kočka, to je ta krabice?

Artie:

Ano.

Descartes: během této repliky zase otočka, přinejmenším na „projít“ jde směrem ke dveřím.

S tou Kočkou, s ní můžete projít dveřmi ven?

<Artie přikývne>

Descartes:

V tom případě bych ji rád koupil.

Pánové, račte si vzpomenout, že jste minule utekli bez placení, a dlužíte.

Artie:

To jsme nebyli my, to byli jiní Arturové.

Descartes: během této repliky přijde doprostřed a říká ji se šibalským úsměvem směrem k divákům.

*Na to vám neskočím. Když mi ji neprodáte, tak si ji vezmu – vy jste teď **totálně grogy**, tak se nedokážete bránit. **Rázně čelem vzad a jde ke Kočce.** A + A se však vzepnou a společně jej zabijí – Artur jej škrtí, Artie mu břitvou podřízne žíly na ruku. Descartes padne hlavou ke stěně, nohy roztažené ve směru k divákům.*

Artur:

Výborná spolupráce, Arture!

Ted' se však na sebe podívají, uvědomí si situaci a opatrně se od sebe vzdalují a staví se proti sobě jako při souboji.

Artie: s břitvou v ruce

Tak se mi to líbí, dva muži, jedna břitva. *Přehodí ji z ruky do ruky. Occamova břitva – entia non sunt multiplicanda praeter necessitatem.*

Vrhne s břitvou na Artura (stále šílená chůze), ale – v poslední chvíli se oba zastaví či zpomalí, ozve se cinknutí a – Artur uhne a Artie v rozmachu podřízne sám sebe.

Artur klidně pozoruje poslední záchvěvy Artieho těla:

Tak, tak – entity se nemají množovat více, než je nutné. – A teď – vzhůru za Láskou!